

Το «Μάτι» και το «Ξεμάτιασμα»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η δόξα του σταυρού. Ρώσικη εικόνα. Δεύτερο μισό 12ου αιώνα.

Σατανική ενέργεια

Ο φθονερός, όταν βλέπει κάτι το καλό στον άλλο, υποφέρει. Το ίδιο παθαίνει και ο πανούργος διάβολος. Διάβολος και φθονερός φθονούν το καλό του άλλου. Έχουν μεταξύ τους το κοινό αυτό σημείο. Κι ο διάβολος το «εκμεταλλεύεται». Περνά μέσα απ' αυτό, (=φθόνο) την κακία του σ' ανθρώπους.

Ο φθόνος δηλ. του φθονερού ανθρώπου είναι αγωγός, απ' όπου διοχετεύεται στις ανθρώπινες ψυχές το δηλητήριο (=βασκανία) του διαβόλου. «Η βασκανία είναι μία δαιμονική ενέργεια, που γίνεται μέσω των φθονερών ανθρώπων» (Μ. Βασίλειος περί φθόνου, 4), «...απέλασον πάσαν διαβολικήν ενέργειαν, πάσαν σατανικήν έφοδον» (Ευχή εις βασκανίαν).

Κι αυτό σημαίνει: Βασκανία ΔΕΝ είναι ένας λ.χ. συνηθισμένος πονοκέφαλος, ή μια συνηθισμένη ζάλη κ,λ.π., αλλά είναι κάτι το ασυνήθιστο!! Κάτι το φοβερό, το ανυπόφορο, το ...σατανικό!!

Είχε κάποιος, (διηγούνται αυτόπτες μάρτυρες) ένα ωραίο άλογο. Το είδε κάποιος (φθονερός) και είπε: «Τι ωραίο άλογο». Και το άλογο δεν άντεξε το «μάτι». Έσκασε, ψόφησε ακαριαία!

Ποιοι έχουν «μάτι»

Κακό «μάτι» έχει εκείνος, που έχει μέσα του κακία! «απέλασον πάσαν φαρμακείαν των φθοροποιών και φθονερών ανθρώπων» (ευχή εις βασκανίαν).

Γι' αυτό παλαιότερα, οι αγράμματες γριούλες, όταν έβλεπαν ένα όμορφο παιδάκι, ή άλλο τι ωραίο, το έφτυναν· και έλεγαν: «Να μην αβασκαθεί». Έβγαζαν από μέσα τους (έφτυναν) τον τυχόν κρυμμένο φθόνο.

Ποιους πιάνει το «μάτι»

Εφόσον η βασκανία είναι χτύπημα του σατανά στον άνθρωπο, είναι λογικό να «χτυπιώνται» από τη βασκανία, όσοι δεν είναι εφοδιασμένοι με όπλα, που πολεμούν και συντρίβουν το διάβολο («νηστεία» προσευχή εξομολόγηση, Θ. Κοινωνία, θα το δούμε).

Για αυτό:

Τους αγίους δεν τους πιάνει «μάτι»

Τους ιερείς (λόγω της ιερωσύνης τους).

Και τον κάθε χριστιανό, που ζει την μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας.

«Ξεμάτιασμα»

Και πάλι, εφόσον η βασκανία είναι χτύπημα του σατανά, απαιτείται ειδική προσευχή, που να χτυπά, εξορκίζει το διάβολο.

Η Εκκλησία μας για την περίπτωση αυτή έχει θεσπίσει την ευχή «εις βασκανίαν», που διαβάζεται από ιερέα. Που σημαίνει, πως όταν σε «πιάσει» το μάτι, θα πρέπει

να πας στον ιερέα, και μόνο στον ιερέα.

Αμαρτωλό ξεμάτιασμα

Σε 'πιασε το «μάτι». Αντί, λοιπόν, να πας στον ιερέα, πας στη γειτόνισσα σου, στη κουμπάρα σου, κ.λ.π., και σου κάνουν ξόρκια! Όμως έτσι αμαρτάνεις και συ, και αυτές που σε ξεματιάζουν. Εσύ, γιατί περιφρόνησες το λειτουργό του Χριστού (τον ιερέα), και κτύπησες ξένες πόρτες, αυτές γιατί πήραν τη θέση του ιερέα.

Μάθε, λοιπόν, πως ο λαϊκός, επειδή στερείται ιερωσύνης, δεν έχει δικαίωμα να σε «σταυρώνει».

Ο πατέρας ή η μητέρα, επειδή είναι πρόσωπα ιερά, και επειδή έχουν εξουσία στα παιδιά τους, μπορούν να «σταυρώνουν» τα παιδιά τους και μόνο τα παιδιά τους. (Το ίδιο ισχύει και για τον παππού ή τη γιαγιά σε σχέση με τα εγγονάκια τους) Όμως και πάλι προσοχή! Θα πρέπει να λένε προσευχές της Εκκλησίας μας και μόνο της Εκκλησίας μας, (λ.χ. «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος ή το «απολυτίκιον» ενός αγίου κ. ά).

Με ποιό, λοιπόν, δικαίωμα σε σταυρώνουν άνθρωποι χωρίς ιερωσύνη; (Και γιατί δεν σταυρώνεσαι από μόνος σου; Άγιο είναι το χεράκι τους;)

Το εξίσου σημαντικό: Ο λαϊκός επειδή δεν έχει ιερωσύνη, δεν μπορεί να κάνει ένα μυστήριο, λ.χ. «ευχέλαιο». Και όμως, η γειτόνισσά σου, η κουμπάρα σου τολμούν (!) και κάνουν «ευχέλαιο». «Αγιάζουν» από μόνες τους το λαδάκι (!), που θα σε ...σταυρώσουν!! (Διερωτήθηκες ποτέ, γιατί δεν προτιμούν το λαδάκι του κανδηλιού;).

Και να ήταν μόνο αυτό; Στο «μυστήριό» τους ανακατεύουν λόγια της Εκκλησίας μας με ξένα λόγια (=του διαβόλου). Λες και οι ευχές της Εκκλησίας μας χρειάζονται την ενίσχυση των «ευχών» του διαβόλου!

Λοιπόν, ποια λόγια θα πιάσουν; Της Εκκλησίας ή του διαβόλου; Είναι δυνατόν να ακούσει ο Κύριος «μαγαρισμένες» προσευχές;

Θα πεις:

-Μα είναι γυναίκες χριστιανές, κάνουν τον σταυρό τους, επικαλούνται το όνομα του Θεού!

- «Γι' αυτό (απαντά ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος) τις αποστρέφομαι! Γιατί χρησιμοποιούν το όνομα του Θεού για να Τον υβρίζουν! Γιατί, λέγοντας πως είναι χριστιανές, κάνουν εκείνα που κάνουν οι ειδωλολάτρες! Και οι δαίμονες ανέφεραν το όνομα του Θεού (Μκ. 1:24), αλλά ήταν δαίμονες! Ο Κύριος τους επέπληξε και τους έδιωξε!» (Κατήχησις Ι΄).

Και πάλι:

Μα μόλις με ξορκίζουν, είμαι μια χαρά!

Μπορεί να είναι ψυχολογικό.

Μπορεί και να σε έκανε ό διάβολος καλά, φυσικά για το κακό σου...

Διδακτικό περιστατικό

Στις 2.3.1998 ο πατρινός κ. Ε., μου ανέφερε, κάτι που συνέβη στον ίδιο, πριν δεκαπέντε περίπου χρόνια.

Από 14 ετών οι δικοί του κάθε τόσο τον πήγαιναν σε μια κυρία για «ξεμάτιασμα».

Όμως το συνεχές «ξεμάτιασμα» έδωσε «λαβή» στο διάβολο. Άρχισε τώρα και ο ίδιος (κ. Ε.) να έχει «ματι», να «αβασκαίνει». Όποιον θαύμαζε, του συνέβαινε κακό. Έβλεπε λ.χ γυναίκα να περπατά, αμέσως η γυναίκα σκόνταφτε και έπεφτε.

Το 1983, Μ. Πέμπτη βράδυ, παρακολουθούσε την ακολουθία των αγίων Παθών στον ι. ναό αγίου Σπυρίδωνος Αιγάλεω. Ξαφνικά ένοιωσε ζάλη. Θόλωσε το μυαλό του. Έβλεπε το εκκλησίασμα να χάνεται από μπροστά του. Ταυτόχρονα τον έπιασε κρύος ιδρωτας. Δεν άντεξε. Βγήκε έξω.

Τον ακολούθησε «κατά πόδας» (έξω, στην αυλή) μια γνωστή κυρία (που ξεματιαζε...). Τον πλησίασε και του είπε: «Τι έπαθες, Ε;». Και άρχισε να τον ξεματιάζει, διαβάζοντας κάτι παράξενες “ευχές”(«επικλήσεις δαιμόνων).

Στην «ιερή» (=δαιμονική) αυτή στιγμή, ο κ. Ε. παρατήρησε κάτι, που τον συγκλόνισε!

Η όψη της κυρίας αλλοιώθηκε! Το βλέμμα της ήταν απαίσιο! Ταυτόχρονα τήν «έπιασε» ένα παράξενο χασμουρητό! Το στόμα της θύμιζε στόμα άγριου θηρίου! Στο τέλος έβγαλε από την κοιλιά της ένα φυλακτό». «Πάρτο (του είπε), φόρεσε το και δεν θα σε ξαναπιάσει».

Και με τις σατανικές της επικλήσεις (=βοήθεια του διαβόλου) ο ασθενής έγινε καλά...

Ο κ. Ε., μετά απ' αυτό, εξομολογήθηκε, και ησύχασε. Αλλά, και έπαψε να αβασκαίνει».

Πηγή: Αρχ. Βασιλείου Μπακογιάννη, Διάβολος, Μάγια, Μέντιουμ.